Nº99 3r Trimestre 2013-2014.

Subvencionada per l'ESCOLA AZORIN i L'AMPA.

C./Anselm Clavé 6-8 08902 L'HOSPITALET Tel: 933319997 Fax:933320546 e-mail: info@escolaazorin.com

CENTRE CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA

escola azorín s.c.c.l.

ESCOLA COOPERATIVA, LAICA I CONCERTADA

ALBOR

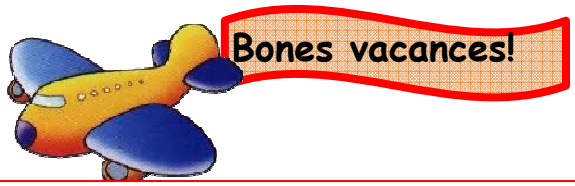

SUMARI

Pàg. 1	Portada	
Pàg. 2	Sumari	
Pàg. 3	Editorial	*(Maribel Rodríguez)*
Pàg. 4	"Com passa els temps"	*(Ampa)*
Pàg. 5	Fotografies grups Llar d'Infants	
Pàg. 6-7	Llar d'Infants	
Pàg. 8	"Els nostres petits menteixen o imaginen?	*(Educadores de la Llar)*
Pàg. 9	Fotografies grups Educació Infantil	
Pàg. 10-12	Educació Infantil	
Pàg. 13	Fotografies grups Cicle Inicial	
Pàg. 14-16	Cicle Inicial	
Pàg.17	Fotografies grups Cicle Mitjà	
Pàg. 18-20	Cicle Mitjà	
Pàg. 21	Fotografies grups Cicle Superior	
Pàg. 22-25	Cicle Superior	
Pàg.26	"Un dia molt especial"	*(Rosa Asensio)*
Pàg.27	Fotografies Guanyadors Certamen Literari Alumnes	
Pàg.28-33	Certamen Literari Sant Jordi 2014	*(Alumnes /Mares)*
Pàg. 34	Carles Queralt	
Pàg. 35	Venerando Murciano	
Pàg. 36	Contraportada	

ALBOR
Revista de l'Escola Azorín SCCL
Número 99. 3r Trimestre 2013-2014

EQUIP DE REDACCIÓ

Coordinador	David Guinot
Col·laboradors/-es	Alumnes de l'Escola Azorín - Maribel Rodríguez - AMPA Azorín - Educadores de la Llar - Mestres de Cicle Inicial – Mestres de Cicle Mitjà- Mestres de Cicle Superior- Secretaria
Portada	Laura 5è
Contraportada	Lara 5è, Júlia 5è

TÜV INTERCERT Group of TÜV Saarland
ISO 9001:2008
Certificado Nr. 10-Q-40032-TIC

EDITORIAL

El solstici d'estiu arriba amb un Sant Joan que s'anuncia amb potent megafonia. Des d'antuvi era un moment de renovació on es cremava la mala astrugància i s'obria pas la disbauxa i l'alegria. Els nens haurien de celebrar les campanades de final d'any cada mes de juny, perquè ells viuen el pas del temps pel pas de la seva realitat diària: el CURS ESCOLAR.

El curs ha passat, accelerat, com aquesta societat actual ha estat dibuixada, però encara estem a temps de frenar que no se'ls encomani aquest ritme frenètic que tots portem.

Jo no sé vosaltres, però quan a mi em pregunten per l'estiu sempre començo amb un "…el meu pare o mare em portava…", i continuo amb "…la Maria (la mes decidida de totes) va agafar la sargantana i…". Quan veig cap a on anem només puc pensar en que l'estiu ha de ser el moment de redescobriment de la vida familiar, en que fins i tot, fent passar "*las horas de hastío por la estancia familiar*", com va dir el poeta, tot es veu diferent, càlid, on un llibre pot equivaldre a pujar un cim, on les partides amb els amics es fan al carrer, i s'han de fomentar les vivències en grup, allunyades de la soledat del televisor i la consola.

Aprofitem tots per tornar a reivindicar l'estiu del poble dels avis, d'interminables reunions familiars, de migdiades a l'ombra de…. Bé, potser si ja som del tot urbanites, hem de tenir prou amb reivindicar les activitats en comú amb el nostres fills, la visita a museus, l'anar a buscar un llibre amb ells, fer activitats amb els germans, fer… que un dia quan els preguntin a ells també comencin el record amb un "el meu pare o mare em portava….".

BON ESTIU A TOTS!

Maribel Rodríguez
Directora

AMPA AZORÍN

COM PASSA EL TEMPS...

Un altre anys més que marxa i amb ell un nou curs de sisè.

Encara recordem els seus primers dies, com entraven a l'escola, uns ploraven i uns altres amb rialles, amb aquelles carones que expressaven mil sensacions noves per experimentar.

Ara comenceu una nova etapa a la vostra vida. Alguns estareu junts i d'altres no...

Esperem i desitgem que no us oblideu dels vostres companys, professors i sobretot de la vostra petita escola.

Des d'aquí l'AMPA us desitja de tot cor un bonic futur ple de "felicitat".

¡Este 6º como mola se merece una ola!

Aprofitem també per donar-vos les gràcies per la vostra ajuda prestada durant aquest any, a totes les mares, pares i avis per poder fer feliços els nostres fills.

Us desitgem a tots unes bones vacances!

Fins al setembre!!

LLAR D'INFANTS

Classe dels Conillets EI-0

Classe dels Pollets EI-1

Classe dels Cangurs EI-2

LLAR D'INFANTS

HEM APRÈS UN MUNT DE COSES!!

Els Conillets, els Pollets i els Cangurs aquest curs hem conegut un munt de coses i hem descobert noves joguines i activitats amb les que aprendre i passar-nos-ho d'allò més bé!!!

ELS CONILLETS

HEM DESCOBERT LA PSICOMOTRICITAT I ENS HA ENCANTAT!!

ELS POLLETS

HEM DESCOBERT ELS MURALS I ENS HA AGRADAT MOLT PODER EXPRESSAR-NOS LLIUREMENT!

ELS CANGURS

HEM DESCOBERT QUE PODEM REPRESENTAR NOSALTRES MATEIXOS ELS CONTES QUE TANT ENS AGRADEN!!

ELS NOSTRES PETITS MENTEIXEN O IMAGINEN?

Els nens i nenes tenen una imaginació molt gran i els agrada explicar coses i inventar històries que només passen pel seu cap. Es tracta d'un joc innocent realitzat sense malicia, ja que el petit encara no és conscient del que és real o imaginari.

Aquest tipus de mentides permeten estimular la fantasia del nen o nena i millorar la seva capacitat del llenguatge, ja que per explicar una mentida el nen o nena necessita utilitzar més paraules que per explicar un fet que ha succeït de veritat. Quan comença a tenir una major consciència de la realitat els motius pels quals menteix són diferents: com ara mentir per obtenir un benefici, per evitar un càstig, per cridar l'atenció, inclús per imitació.

La mentida va passant per diferents etapes segons el desenvolupament psicològic de l'infant. Durant els 2 o 3 anys els nens i nenes inventen successos i s'identifiquen amb històries que no s'acosten a la realitat. Però per poder afirmar que estan en condicions d'enganyar, ha d'haver desenvolupat certa abstracció o alguns desitjos independents com ara comptar amb la imaginació, ser conscients del que succeeix veritablement en la realitat i conèixer abans d'hora la norma que infligiran amb la seva mentida.

"Mai diguis mentides en la seva presència, ni facis promeses que no faràs, ja que del contrari, li estàs ensenyant a que mentir és una conducta acceptable".

En l'educació de la sinceritat també és important, com en tot, l'actitud i l'exemple dels pares. Per això s'ha de crear un clima de comunicació i sinceritat, aconseguint un ambient de confiança fruit de l'estimació, fomentant el diàleg, evitant així, que triï la mentida com a estratègia. És per això que els pares heu de ser un exemple, si volem que els nens i nenes valorin i estimin la veritat.

LES EDUCADORES DE LA LLAR

EDUCACIÓ INFANTIL

Els nens i nenes d'Educació Infantil us volem dir: Bon Estiu!!!

Nosaltres segur que ens ho passarem molt bé!

Classe dels Pingïns EI-3

Classe dels Dofins

EI-4

Classe de les Balenes

EI-5

EDUCACIÓ INFANTIL

Hola! Us volem mostrar algunes de les activitats amb les que ho hem passat molt bé.

Per Sant Jordi vam gaudir de la llegenda amb les titelles.

Aquest any el projecte interdisciplinari és "Un munt de reaccions" i sabeu qui va venir a l'escola...? Dani Jimenez

Ens ho vam passar molt bé i vam aprendre moltes coses.

Semblava cosa de màgia!!!!!!

Un altre dia vam fer mató amb lactosa i sense. Així ho podíem tastar tots.

Havíem d'estar molt atents!!

La llet calenta amb la llimona es va convertir en un mató que estava per llepar-se el dits!!!, això sí, amb una miqueta de mel i sucre.

També vam anar d'excursió a la granja "Can Pidelasserra". Hi havia molts animals: cavalls, ponis, conills, cabres, gallines, oques, una vaca i un porquet. Els hi vam donar de menjar, els vam acaronar,...i fins i tot vam anar en carro. Va ser molt divertit. També vam veure l'hort, vam plantar, abonar i regar,... I després, seguint les instruccions d'un conte, tot sols vam untar tomàquet al pa, el vam "regar" amb un rajolí d'oli i ens ho vam menjar.

Bon estiu!

CICLE INICIAL

Hola, som els nens i nenes del Cicle Inicial i volem desitjar-vos un Bon Estiu!

Classe de 1r EP

Classe de 2n EP

C.icle In.ic.ial

SORTIDA A "L' AUDITORI BARRADAS"

Durant aquest curs, els alumnes de 1r, vam assistir a uns tallers de música que es van realitzar al 1r trimestre (Animalada de cançons I) i al 3r (Animalada de cançons II).
Tots vam aprendre cançons amb lletres divertides i ritmes diferents relacionades amb característiques dels animals protagonistes.
Es donaven pistes per a cada animal: audició de sons reals dels animals, fotos i ninots. Els ritmes que vam treballar van ser: la samba, el vals, la conga, el rock and roll, el twist, la rumba… Va ser una sortida on tots vam participar de forma molt activa. Vam gaudir moltíssim!!!

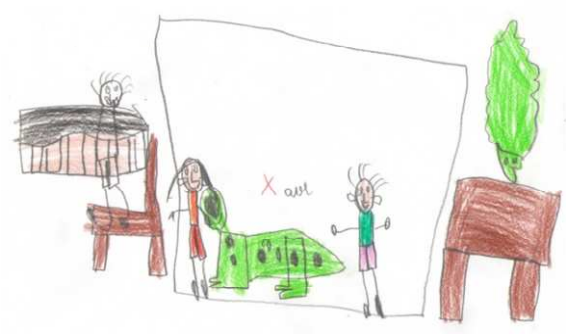

SORTIDA AL COSMOCAIXA

Els nens i nenes de 1r d'Ed. Primària, al 2n trimestre, vam realitzar una visita a "Cosmocaixa". Allà vam fer un taller anomenat "Click" que va ser una activitat on vam gaudir dels descobriments científics mitjançant el joc i l'observació.

Vam experimentar en un espai ple de miralls, lupes, vaixells que no s'enfonsaven, utensilis per fer pompes de sabó, mecanismes per fer música o notar la força del vent…
Vam aprendre moltes coses noves i ens ho vam passar d'allò més bé!!!!

OBSERVEM I EXPERIMENTEM

A la nostra escola, com cada any, vam celebrar les "Jornades Culturals". Durant aquestes jornades, el Cicle Inicial va assistir a un espectacle anomenat " Experimentàlia" conduït pel Dani Jiménez i el seu equip de TV3.

Els experiments que van portar a terme portaven com a fil conductor les cinc característiques que cal tenir per ser un bon científic.

Vam participar moltíssim i durant uns minuts semblava que el nostre saló fos un laboratori i nosaltres uns grans científics!!!

L'espectacle era ple de sorpreses que ens van deixar, en més d'una ocasió, bocabadats!!!

SORTIDA TEATRE JOVENTUT

Durant aquest curs els alumnes de 2n de primària vam assistir al teatre per veure una adaptació molt divertida del conegut conte de Hans Christian Andersen "La princesa i el pèsol". En aquesta adaptació els personatges prenen vida en un teatre de titelles .

Vam gaudir molt de l'espectacle!!!

SORTIDA TALLER DE TERRISSA

Els nens i nenes de 2n , aquest tercer trimestre, vam realitzar un taller de terrissa molt interessant. Conèixer la ceràmica típica catalana o la utilització d'un torn vam ser els primers aspectes treballats en aquesta sortida.

Després amb l'elaboració de la nostra pròpia peça de fang vam poder demostrar la part més artística.

També vam conèixer els voltants de la masia fixant-nos molt bé en totes les plantes que anàvem trobant pel camí.

El joc lúdic també hi va ser present.

Volem destacar el joc "estrella": la tirolina!!!!!!

CICLE MITJÀ

Nosaltres som el Cicle Mitjà i us volem desitjar a tots unes bones vacances!

Classe de 3r EP

Classe de 4t EP

Cicle Mitjà

SORTIDA COSMOCAIXA

Els alumnes de 3èr van anar al museu Cosmocaixa de Barcelona el dia 30 de Gener. Allí van participar en un taller "He aquí l'energía". En aquest taller de forma senzilla i a través d'experiments participatius i vivencials, els alumnes van descobrint com l'energia està present en el nostre dia a dia.

Per mi anar al museu del Cosmocaixa ha sigut molt interressant, vaig veure moltes coses rares….!

Georgina

…el primer que van fer, va ser anar al taller… em va agradar molt el pèndul…!

Iker

Ens han explicat l'energia de l'aigua,del vent i l'electricitat, etc. Ens han donat una caixa plena de joguines i haviem de fer-les funcionar…

Aaron

SORTIDA CARDONA

Els alumnes de Cicle Mitjà han anat a visitar el Castell de Cardona i el Parc Cultural de la Muntanya de Sal. El Castell de Cardona és un veritable compendi d'història, art, arquitectura i enginyeria i de defensa al llarg de la historia. Les mines de sal són un gran centre cultural que ensenya la importancia de la sal, l'excepcionalitat geològia del jaciment i l'aprofitament que l'home ha fet.

El dia 9 de maig vam anar al Castell de Cardona i a les mines de sal. Al castell, la nostra monitora Núria ens va explicar per què van construir el castell, on el van construir, com es comunicaven quan venien a atacar-los i que abans la sal era com l'or...

Després vam agafar l'autobús per anar a la part central de les mines i allà vam agafar un tractor que ens va portar a la porta de la mina de sal. Allà ens van posar un casc i vam llepar la paret de sal. Després vam entrar a la mina i la monitora Gemma ens va explicar per què el gel tenia forma de punta (les estalagmites i estalactites), per què la sal va arribar aquí, que la mina abans era un mar, per què no hi havia fòssils de peixos, que la sal picant s'utilitzava per fer explosius i també vam poder veure dos ratpenats que s'havien congelat i es conservaven entre la sal. Després de la visita, vam dinar i vam tornar a l'Escola.

Pau E. 4t

CANTÀNIA

El dia 5 de maig vam anar a la Cantània. La obra es deia Rambla Llibertat. Vam cantar onze cançons que van ser molt xules. De material, ens vam portar uns pompons fets a mà i una careta que era com si fossin dues, perquè per davant representava un nen i per darrera l'avi o l'àvia de cadascú.

Vam fer un assaig d'una hora. Després vam anar al lavabo i tots vam menjar galetes amb xocolata. Els protagonistes es deien Gómez, que era el càmera, i l'Estela Mayer que era la periodista.

Nerea 4t

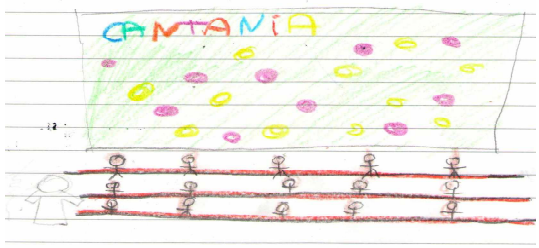

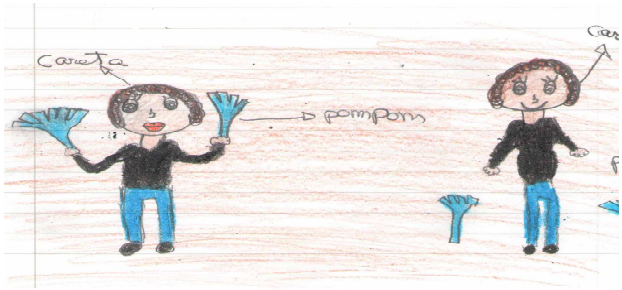

EXPERIMENTÀLIA

El dijous 27 de març, al saló de l'Escola, els alumnes de tercer, quart, cinquè i sisè van veure al Dani Jiménez, un científic que fa experiments al canal de TV3, al programa Dinàmics. Hem anat per veure els experiments que feien ells, i els que feien els voluntaris que demanava. També ens ham explicar les coses i els descobriments que van fer alguns científics; científics com Einstein, Aristòtil, Newton...Va ser una experiència única!!! Joel R 4t

CICLE SUPERIOR

Els nois i noies del Cicle Superior volem desitjar-vos unes bones vacances d'estiu!

Classe de 5è EP

Classe de 6è EP

SORTIDA COSMOCAIXA

Els alumnes de 5è aquest curs van realitzar una visita al Cosmocaixa. Mai deixa de sorprendre'ns tot i que alguns ja l'havien visitat abans amb les seves famílies. La finalitat era fer un taller de meteorologia anomenat "Quin temps fa avui?". Però a més van visitar altres espais com l'exposició o el Bosc Inundat. Com sempre, una oportunitat per aprendre...

El passat 25 d'abril els nois i noies de Cicle Superior vam anar al Cosmocaixa. És un lloc on hi ha coses científiques, però la nostra visita estava relacionada amb el temps atmosfèric. Vam veure tot tipus d'aparells per saber la temperatura, la humitat, la quantitat de pluja que cau,...

Vam fer un taller molt divertit per tal de conèixer aquests aparells.

Un cop acabat el taller, en grups, podíem visitar l'exposició. Hi havia un munt d'experiments impressionants i molts d'ells es podien provar. Era "xulíssim".

Abans de marxar vam visitar el Bosc Inundat. Vam veure dues serps, formigues, ànecs i, abans de sortir, uns peixos enormes.

Al final de tot vam veure un cocodril. Alguns companys deien que era de mentida però jo no ho crec perquè el vaig veure en un lloc i després no hi era.

Lucía Perea

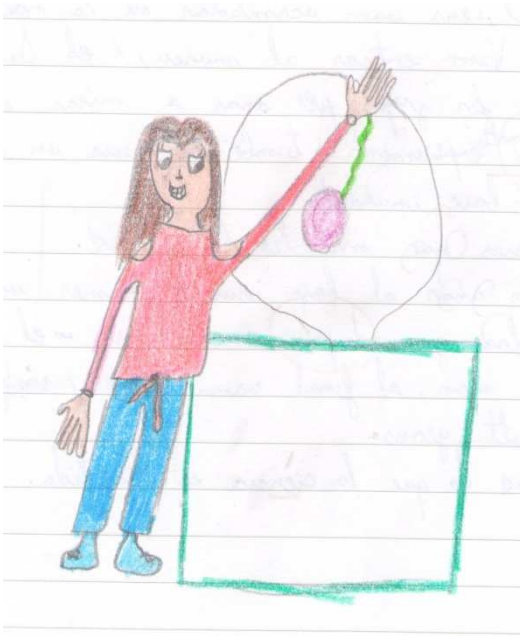

Fa uns dies vam anar al Cosmocaixa. Després d'arribar a l'escola ens vam acostar a l'autocar. A l'arribada va venir una noia que ens faria de guia. Ens va explicar moltes coses com per exemple com reflecteixen els rajos de sol a cada mes de l'any en unes gràfiques dibuixades al terra. La segona part encara va ser més divertida perquè vam anar una estona sols en petits grups descobrint els experiments de tota l'exposició. Per exemple hi havia un bloc de gel molt gran per poder tocar. Uns experiments amb unes boles per treballar la direcció i les trajectòries. També era molt interessant una taula on podíem pujar i donar voltes. Finalment va recórrer el Bosc Inundat o hi havia animals (serps, cocodrils, etc).**Claudia Martin**

Jocs Cooperatius

Una altre curs els alumnes de 5è han pogut gaudir en la participació de la 4ª edició dels "Jocs cooperatius".
Nens i nenes de diferents escoles han gaudit de la celebració de diferents activitats esportives fent-ho de manera alegre i divertida.
Organitzats en grups barrejats es coneixien i jugaven amb una finalitat comuna: Gaudir d'allò més!
Aquí teniu un resum de les seves vivències aquell dia.

El divendres dia 9 els alumnes de 5è vam anar a el Parc Nou del Prat. Quan vam arribar ens vam seure en uns bancs per esmorzar i després, quan va arribar un altra escola, vam jugar amb ells. Primer van fer una carrera el Victor i una nena de l'altre col·legi que va guanyar el Victor. A continuació vam fer un una competició de pols i vam escollir la Lara perquè la ella en sap molt. Més tard, quan van arribar totes les escoles, unes noies que estaven a l'escenari ens van cridar perquè anéssim a veure quins jocs faríem en el meu grup, que era el 2 vermell (Lucía, Ruth, Marc Pardo i jo).

Vam començar amb el pitxi on vaig fer dues curses seguides. Tot seguit vam jugar al cementiri que es com matar per camps però d'una manera diferent i va ser molt divertit. Desprès a l'ULTIMATE que no ho va ser tant perquè l'altra escola amb la que jugàvem només se la passaven entre ells. Quan vam acabar de jugar a l'ULTIMATE vam anar a fer curses. Jo no podia més amb la meva ànima de tant cansat com estava. I quan vam acabar de tot vam dinar. Finalment vam acabar jugant a futbol amb una altra escola.

M'ho vaig passar "pipa" durant tot aquell dia.

Lucas Vizcaíno

El dia 9 de maig vam anar al parc del Prat. Havíem de portar una gorra, esmorzar, menjar, crema solar i aigua. Vam anar diferents escoles de 5è. Jo era el grup 5 verd i anava amb el Joel, el Gonzalo, l'Alex Lopez i més nens i nenes de diferents escoles. El primer que vam fer va ser esmorzar. Nosaltres teníem dos monitores la Claudia i la Martina. Després vam fer una cursa per grups i a la primera cursa vaig quedar per una mica més de la meitat. A la segona carrera que vam fer vaig quedar quarta. Després de la cursa vam jugar al pitxi i jo vaig fer un "Home Run". Al pitxi m'ho vaig passar molt bé, perquè m'agrada molt. Quan vam acabar vam jugar a matar per camps i no em van matar. Després vam jugar a l'ultimate, un joc molt divertit. Quan vam acabar ens vam anar a ballar la cançó que es diu "because I'm happy". Com vam ballar i fer esport ens van regalar una samarreta, una poma i una ampolla d'aigua. Després vam menjar un entrepà i vam jugar a futbol. Les noies de la nostre classe vam conèixer a altres noies d'una altra escola i ens vam fer molt amigues. Ens ho vam passar molt bé i va ser molt divertit.

Laura Labari

Aquest any em fet uns jocs cooperatius al parc nou. Vam fer vall, carreres, pitxi, matar per camps i el ultimate. El vall consistia en, ballar, simplement. El pitxi consisteix en xutar la pilota el mes lluny possible per poder córrer totes les bases. Matar per camps tracta de, amb la pilota, matar als contraris, però amb matar em refereixo a donar-li amb la pilota, però si bota no conta. La carrera cooperativa tracta de córrer fins la meta amb tots el companys del teu grup. L'ultimate consisteix plantar el frisbee en el camp contrari però mentre ho tinguis a la ma no pots caminar. Quan vam acabar els jocs ens van deixar, crec que eren tres hores, per jugar al que volguéssim. Un col·legi ens va reptar a unes coses, a mi em van reptar a una carrera, a la Lara un pols, i a la resta a futbol. Jo vaig jugar a futbol però passada una estona vaig anar amb el meu millor amic a jugar. Desprès vaig anar a descansar perquè hi estava molt cansat. Passada una estona(bastant curta) ens van cridar perquè ens teníem que anar a casa.

Victor Díaz

ELS NOSTRES COMIATS

L'HORA DE MARXAR HA ARRIBAT. ELS ALUMNES MÉS GRANS DE L'ESCOLA SE'N VAN A L'ESO. TOT SEGUIT US EXPRESSEN EL QUE SENTEN I LES EMOCIONS QUE ELS ENVOLTEN AQUESTS DIES.
ALLÒ QUE SURT DEL COR VAL LA PENA, NO HO CREIEU?

L'escola, un món sencer d'aventures on aprendràs moltes, moltíssimes coses. Tindràs amics que mai t'oblidaran. Hi ha moltes classes per davant, però l'última serà la millor i inoblidable. **GENÍS MILLÁN GUTIÉRREZ**	Tot el que és bo s'acaba alguna vegada i el moment d'anar-nos ha arribat. He estat a l'escola des de petita i costa separar-se de la segona casa que m'ha acompanyat quasi tota la vida. Només puc dir gràcies per totes les emocions inoblidables que he viscut amb els meus companys i professors. Fins sempre! **SARA ORTEGA FERNÁNDEZ**
He passat molts anys a l'Azorín ,amb els meus companys. Hem passat mals moments , és veritat , però ara mateix no puc imaginar-me com serà la meva vida a l'ESO sense tots ells. També m'és molt difícil allunyar-me dels professors perquè me'ls estimo molt . SI US PLAU MAI,MAI,MAI M'OBLIDEU! **IRENE PÉREZ PAÑOS**	Al cole vaig entrar amb un any, i ara amb dotze me'n vaig. Hem fa moltíssima pena la veritat. Però he tingut la sort d'anar a la millor Escola (amb els millors companys i professors del món) Gràcies a això mai m'oblidaré d'aquesta escola. Fins sempre Azorín!! **NICOLÁS UFENAST JULIÀ**
Aquest és l'últim any a l'Escola, però he passat moments increïbles ; crec que mai m'ho passaré així de bé. Mai oblidaré l' Escola i els professors que em van donar lliçons importants pel meu futur. Vaig començar amb tres anys i acabo amb onze. Crec que l'Escola ha estat la meva segona casa. ADEÚ, AZORIN ! **PAULA Mª TORRES SAMPEDRO**	En aquesta Escola he passat moments bons i complicats, però mai l'he deixat d'apreciar. Cada cop s'apropa més el moment d'acomiadar-nos, cosa que em fa sentir molta tristor. Però, per l'altra banda, començo una nova etapa amb molta il·lusió. Mai us oblidaré! **NATALIA FRANCO MOTEAGUDO**
Voldria dir que, aquesta Escola és l'única a la que he anat des de que vaig néixer, de manera que li he agafat molt d'afecte. Mai hauria imaginat que el temps passés tan ràpid. M'agradaria continuar tenint els mateixos professors i companys m'han donat suport sempre, desgraciadament sé que no és possible. Azorín, sempre et portaré al meu cor. FINS SEMPRE!!! **XÀNDRIA MORTE MARTÍNEZ**	Tots aquests anys a l'Escola m'ho he passat molt bé amb tots. He après un munt de coses. M' agradat molt anar a les sortides, fer activitats... Mai us oblidaré Azorín. **TANIA CORAL ESCRIBANO**
Estic apunt de marxar de l'escola Azorín, mai m'oblidaré d'ella, com l'escola on he crescut. Tampoc oblidaré els grans professors que he tingut ni tampoc als companys. Però sobretot he de donar les gracies als meus grans professors que he tingut i que m'han ajudat en tot. Gràcies Escola Azorín. **SERGI ALBIR PUIGBÓ**	Tots aquests anys l'Escola ha estat com una part de la meva família: els professors, els alumnes. L'Escola sempre m'ha donat suport i per això us ho agrairé. És la millor Escola que un nen hagi pogut tenir. Gràcies Azorín. **POL SOLANA FERNÁNDEZ**

M' ha agradat molt estar en aquesta Escola. M'ha fet conèixer a molts companys. hi he estat des de la Lar d'Infants fins aquest meravellós curs. En tots aquests anys m'ho he passat molt bé, però ara haig de dir adéu a l'Escola, als professors i als meus companys. Us dono les gràcies per aquesta estància tan agradable. Us trobaré a faltar! **JORGE ORTEGA GARCÍA**	Els comiats sempre són tristos. Em sento molt emocionada i feliç per haver compartit tots aquests anys amb vosaltres i aquesta escola. Gràcies a tots per haver-me entregat la vostra amistat i als professors per haver-me acompanyat en les primeres passes de la meva vida. Sempre recordaré aquesta Escola. **ANDREA PÉREZ BARRERA**
Aquests anys a l'Escola Azorín han estat molt bons. En aquests 5 anys he après moltes coses he conegut a nous companys. Han estat dels millors anys de diversió, d'estudis, d'aprendre... Gràcies, mai us oblidaré. **KIARA N. BARZOLA VILLAVICENCIO**	D'aquí molt poc els nens i nenes de sisè ens haurem de marxar d'aquest "cole". He passat molts anys junts; des que anava a la guarderia fins ara. Em fa molta pena haver-me de marxar perquè, molts dels amics s'aniran a un altre institut. Ara toca una etapa més difícil que l'hem de superar. Per sempre!!! **ELOI GIMÉNEZ JANSANA**
No vull dir adéu a aquesta Escola, ja que ha estat la meva segona família. Aquí he tingut companys i professors magnífics amb els que he tingut sort de passar onze anys. Aquí és on han passat moments molt importants per a la meva vida. Només vull dir-vos gràcies per tot, Escola Azorín! **LAIA MONTILLA RODRÍGUEZ**	Des de petit he estat a en aquesta escola, i ara que soc gran m'aniré a una altra ,quina bona escola us esteu perdent. Gràcies Azorín! **ERIK GUERRERO CANTERO**
Adéu a tota l'escola. Hem passat bons moments i moments pitjors però me'n porto un bon record d'aquí, així que adéu a tothom. Fins sempre! **MARC FERNÁNDEZ LEAL**	Fins aviat i bona sort a tots els meus companys i professors! Després de nou anys junts a l'Escola compartint moments divertits i d'altres no tant hem de marxar. Alguns els continuaré veient a la nova Escola i d'altres, la gran majoria, els recordaré sempre com a l'Escola Azorín. **JESÚS DURÁN CEJAS**
Han estat molts anys a l'Escola Azorín i han estat molt bons. Tots els professors s'han portat molt bé amb mi i m'han ensenyat moltes coses noves. Tots els amics m'han ajudat en els moments dolents i també en els bons. El menjar és molt bo i totes les persones són alegres. L'Escola Azorín és la millor! **RUBÉN DE JUÁN PIÑEIRO**	Trobaré molt a faltar aquesta meravellosa Escola, on he passat tota la meva vida aprenent coses noves. Aquí he fet molts bons amics i he conegut bons professors que m'han ajudat a aprendre. També han estat divertides les excursions i colònies. A mida que m'he fet gran més coses sé. Quan marxi de l'Escola suposo que faré nous amics però seguiré en contacte amb els d'ara. L'Escola ha estat molt divertida però ara he de marxar. Adéu Escola Azorín! **ALEJANDRO GONZALEZ PÉREZ**
Tots aquests anys que he estat a l'Escola Azorín han estat impressionants. He millorat la meva actitud i tot això s'agraeix! Aquesta Escola estarà al meu cor per sempre, no l'oblidaré de debò. Gràcies per tot Azorín i als seus professors. **TOMÁS PEÑALBA LÓPEZ**	La veritat és que és una pena haver de marxar de l'escola que m'ha acompanyat aquests onze anys. Els amics i els professors són els que mai oblidaré i també espero que mai m'oblidin. També he vist marxar dos professors, el professor Vene i el professor Carles que m'han ajudat. Em va fer molta pena que marxessin i a ells tampoc els oblidaré. Fins sempre! **ESTEVE SABATÉ ROSELLÓ**

UN DIA MOLT ESPECIAL

Avui és un dia molt especial, el dia del vostre comiat.
Acabeu una etapa que va començar fa 10 anys, altres 9, 8 i així mica en mica ja hi éreu tots...
Molts de vosaltres vau arribar el primer dia a l'Escola plorant, donant-nos aquella maneta que s'aferrava fort, buscant així la nostra complicitat i comprensió.
Hem recorregut un camí plegats, hem compartit alegries, tristeses, il·lusions, desil·lusions, companys i amics.
Amb l'esforç conjunt de les vostres famílies, mestres i el vostre mateix, cadascú ha anat omplint la seva motxilla amb un munt d'experiències, aprenentatges i records.
Una motxilla amb les eines necessàries per ser persones amb esperit crític, respectuoses i honestes que us permetin pujar el següent esglaó i mica en mica aconseguir els vostres somnis.
Això només ha estat el començament, us queden gran camins per recórrer.
Però, recordeu que no n'hi ha prou amb desitjar una cosa, heu de seguir treballant, i amb l'esforç dia rere dia, preparar-vos per aconseguir-ho!
Avui, us vull animar a no rendir-vos mai, amb esforç i constància ho aconseguireu.
Per acabar m'agradaria llegir-vos un fragment del llibre de Susanna Tamaro:
"Ves on et porti el cor.
Després, quan davant teu s'obrin tants camins i no sàpigues quin triar.
No agafis un, perquè sí.
Quedat quiet, en silenci i escolta el teu cor.
Quan et parli, aleshores aixeca't i ves on ell et porti".
Us desitjo molta sort!
Una abraçada.

Rosa Asensio
Mestra

GUANYADORS CERTAMEN LITERARI SANT JORDI 2014

A continuació podeu veure els guanyadors del Certamen Literari d'aquesta edició.
Les fotografies corresponen als tres premis de la categoria de Primària (1r a 6è).

Àlex Berbel 1r EP -1r Premi	**Júlia Gil** 1r EP -2r Premi	**Anaís López** 1r EP -3r Premi
Núria Bernal 2n EP -1r Premi	**Alejandro Guillén** 2n EP -2n Premi	**Chloe Ufenast** 2n EP -3r Premi
Laura Servián 3r EP -1r Premi	**Carla Alonso** 3r EP -2n Premi	**Júlia Menéndez** 3r EP -3r Premi
Claudia Piña 4t EP -1r Premi	**Emma Gàlvez** 4t EP -2n Premi	**Daniela Puyo** 4t EP -3r Premi
César Gallego 5è EP -1r Premi	**Joel González** 5è EP -2n Premi	**Claudia Martín** 5è EP -3r Premi
Laia Montilla 6è EP -1r Premi	**Xàndria Morte** 6è EP -2n Premi	**Irene Pérez** 6è EP -3r Premi

Certamen Literari Sant jordi 2014

Hi havia una vegada un senyor que es deia Miquel. En Miquel vivia en un laboratori amb el seu robot Suts. Tots dos eren bons amics i compartien experiments.

PSEUDÒNIM: Kraken
CURS: 1r d'E.P (1r Premi)
NOM: Àlex Berbel

Un dia un experiment els hi va fallar i va sortir un monstre que es deia "Xupacabres". El "Xupacabres" va anar a un camp on vivia un pastor que es deia Tomeu i en Tomeu no sabia que passava. Cada dia tenia un be menys. En Miquel va crear un invent que es deia "capturador 3000" i va capturar al "Xupacabres" i se'l va emportar al laboratori i així va aprendre la lliçó.

PSEUDÒNIM: Gata
CURS: 1r d'E.P (2n Premi)
NOM: Júlia Gil

Un dia quan el robot estava dormint va venir una bruixa i es va emportar al robot. Quan era de dia, el Miquel va veure que el robot no estava i li va preguntar a un iaio:
- escolti ha vist un robot?
- i va dir el iaio: sí
- el Miquel va dir: a on? al castell de la bruixa.
El Miquel va anar al castell i quan la bruixa estava dormint al llit, el Miquel se'l va emportar i van anar a viure a on no hagués bruixes.

PSEUDÒNIM: La gira
CURS: 1r d'E.P (3r Premi)
NOM: Anaís López

Un dia en Miquel i el seu robot Marc es van enfadar moltíssim i en Miquel al seu amic el va posar fora del laboratori. Quan el va posar fora es va sentir molt malament i l'havia anat a buscar i havia preguntat a tota la gent del poble i no el trobava. Quan el va trobar estava molt content i li va demanar perdó i es van perdonar. Havien promès que ja no es tornarien a enfadar mai més.

PSEUDÒNIM: Camp de flors
CURS: 2n d'E.P (1r Premi)
NOM: Núria Bernal

Un dia el seu amic en Robotil es va espatllar. En Miquel el va portar al metge dels robots i no sabien que li passava. Llavors en Miquel l'intentava arreglar i va pensar que com era un químic li va fer un experiment i en Robotil es va arreglar. En Miquel es va posar molt content. Van seguir fent experiments i es van divertir molt. I quan s'espatllava en Robotil ja sabien com arreglar-lo. Conte contat ja s'ha acabat.

PSEUDÒNIM: Scribachins X229
CURS: 2n d'E.P (2n Premi)
NOM: Núria Alejandro Guillén

Un dia en Miquel es va enfadar amb Robocop i quan en Miquel estava dormint Robocop va marxar de casa. Caminant, caminant es va perdre i se'n va anar a un poble i quan en Miquel es va aixecar el va anar a buscar i va arribar al poble on estava i al final el va veure al terra. Li va perdonar i se'n va anar al laboratori i van fer molts experiments junts.

PSEUDÒNIM: Gatita Arcoiris
CURS: 2n d'E.P (3r Premi)
NOM: Núria Chloe Ufenast

Un dia en Miquel va crear una pocima per que les plantes seques es quedessin florides. El robot Suts tenia una planta seca i li va dir al Miquel.
- Tinc la planta seca, em podries ajudar?
- I diu el Miquel: I tant que et puc ajudar!
Li va posar la pocima a la planta d'en Suts i es va posar florida. De sobte havien picat a la porta i era la mare d'en Miquel.
- Hola fill com estàs? - Li diu la mare
- Hola mare estic molt bé! - Li diu en Miquel
I tots van dormir junts i s'ho van passar molt bé. Conte contat, conte acabat.

La porta de la biblioteca es va obrir per deixar passar un homenàs alt i gros com un Sant Pau, amb un bigotis cargolats com els d'un gat de casa bona. Tenia els ulls petits i enfonsats a sota d'unes celles llargues i espesses. Es va acostar al taulell on jo estava i...

PSEUDÒNIM: Nevada
CURS: 3r d'E.P (1r Premi)
NOM: Laura Servián

Em va preguntar:
- Aquí, quins llibres pots trobar?

I jo vaig dir:
- D'animals, de cotxes i de números.

I em va preguntar:
- A tu, quin t'agrada?
- A mi, m'agraden els llibres d'animals
- Doncs, a mi els de números, perquè són molt importants per a la vida.

I jo li vaig dir.
- Tens tota la raó perquè si no hi ha números no hi haurien caixes de diners ni res de res.
- A tu, quin animal t'agrada més?
- El dofí
- Doncs a mi, l'elefant, perquè és molt gran.

Hi ens vam fer molt amics, malgrat que tingués un aspecte tan estrany. I ens ho vam passar molt bé. Vam ser amics per sempre. Cada dia sortíem a jugar i a comprar llibres. Va ser molt divertit!

PSEUDÒNIM: Fulla congelada
CURS: 3r d'E.P (2n Premi)
NOM: Carla Alonso

Em va demanar un còmic d'aventures que tractava sobre un pont congelat i un heroi que salvava a un nen molt petitó i bufó. La mare del nen estava plorant fins que va arribar l'heroi amb el seu fill. Després plorava de l'emoció. Llavors va trucar al pare i continuava plorant per que el seu fill no s'havia mort.
L'heroi va sortir a totes les revistes del món. Quan el nen es va fer gran, es va assabentar de que l'heroi, feia molt temps, li havia salvat la vida. Li estava tan agraït que quan l'heroi va morir, el nen, que ja era gran, va anar al funeral del seu salvador.

PSEUDÒNIM: Foquet de neu
CURS: 3r d'E.P (3r Premi)
NOM: Júlia Menéndez

Em va fer un ensurt. Em vaig meravellar, perquè com que tenia els ulls petits i enfonsats, els bigotis cargolats com un gat i les celles llargues i espesses era molt lleig.
Va agafar un llibre de ciència (és que a ell li agradava molt la ciència) perquè volia experimentar. Volia que en el món no hi haguessin guerres, que les fàbriques no contaminessin, que tot el món estigués en pau,que ens estimessin tots i que entenguéssim que tots som iguals. Perquè volia una vida normal.

PSEUDÒNIM: Sambita dinamita
CURS: 4t d'E.P (1r Premi)
NOM: Claudia Piña

I em va preguntar:
- Puc seure aquí?
- És clar – li vaig respondre.

Ell va seure amb un llibre de detectius. Quan va obrir el llibre... Ring! Ring! Va sonar el seu telèfon mòbil. Vaig intentar escoltar-lo però no podia.
En el moment en que va deixar el telèfon a la taula, el noi va sortir corrent, però quan va arribar a la porta, es va aturar, em va mirar, em va agafar i va sortir corrent una altra vegada, però ara tirant de mi. De cop i volta, va obrir una finestra i es va llençar (amb mi, és clar). Ahhhh...Va sonar un ... Crac! I es va obrir a l'últim moment un paracaigudes. Vam arribar al terra. Em va deixar anar i li vaig dir:
- Tu estàs boig! Em podries haver matat!.

Li vaig seguir cridant, però de cop i volta, em va tapar la boca i em va emportar a una cafeteria i m'ho va explicar tot.
- Tranquil·la! Sóc un agent secret molt experimentat.
- Sí, és clar. Has tingut molta sort!
- Treballo pel FBI.
- I tu, què fas agafant nenes per les biblioteques?
- T'he salvat la vida. Què dius? Mira la biblioteca.

Vaig mirar i la biblioteca estava cremada.

- Per què han cremat la biblioteca?
- Perquè jo hi era a dins. És que jo he salvat el món moltes vegades i la gent a la qual he derrotat ja els han deixat anar de la presó. I ara van per mi. Ara que saps el meu secret, has de ser la meva companya d'aventures.
- D'acord.
- Vols anar en helicòpter o en vaixell a la base secreta del FBI?
- Genial!!!

Continuarà...

PSEUDÒNIM: Bigotis
CURS: 4t d'E.P (2n Premi)
NOM: Emma Gálvez

Jo em vaig anar corrent fins que em vaig posar darrera de la llibreria de la biblioteca i al cap de poc temps, va aparèixer ell. Tot es va posar negre i van començar a caure notetes que posaven: Et trobaré.

Vaig caminar i caminar i caminar, fins que vaig trobar un refugi subterrani on hi havia tot allò necessari per passar tres dies: menjar, roba... Em vaig posar a dormir.

L'endemà, tot era bonic. Hi havia herba, arbres, flors... i més coses. Vaig trobar un camí fet de pedres i vaig decidir seguir-lo. Portava a un portal, bé, millor dit, era un forat petit de colors una mica apagats. De sobte, va tornar a aparèixer...Quina por!

Com que l'única cosa que volia era tornar a casa em vaig tirar pel forat i .... Ahhhh! Vaig mirar al meu voltant i ja era a casa.

- Bé – vaig cridar.

Tot havia estat un malson i jo ja era a casa.

PSEUDÒNIM: Tresqui
CURS: 4t d'E.P (3r Premi)
NOM: Daniela Puyo

Em va dir que li donés el llibre que estava llegint i que anés amb ell a casa seva. Quan vam arribar, vaig preguntar:

- Qui ets i per què em portes aquí?

Ell es va treure la disfressa que portava i a sota hi havia un gatet que sabia parlar. Jo em vaig quedar bocabadada i li vaig preguntar de nou:

- Per què em portes aquí?
- Perquè tinc una missió per tu.- va respondre.

I jo li vaig preguntar:

- Quina missió és?
- És una missió que pot arribar a ser molt arriscada, perquè hi ha altres gatets com jo que volen destruir el món.

Per que m'ajudés amb aquesta missió, vaig trucar el meu amic Frank, a qui li agraden molt els gatets. Quan va arribar on estaven els gats disfressats, aquests semblaven persones normals.

Vam lluitar i després d'un temps, els vam derrotar. Els vam fer presoners.

Passat un temps, van venir un home i una dona misteriosa amb un plat de llet i cereals que eren tòxics i els van destruir a tots.

En Pere va estirar els braços mandrosament. Va fer un badall, segurament de gana i, amb els ulls tancats, va tornar a estirar els braços. A continuació...

PSEUDÒNIM: El millor cumpleanys
CURS: 5è d'E.P (1r Premi)
NOM: César Gallego

Va sonar el timbre per anar al pati. En Pere va sortir de la classe i va anar cap al pati. En arribar no va veure ningú i va anar cap a la classe. Allà tampoc.. Ja s'estava començant a posar nerviós, va anar mirant totes les classes, però no veia ningú. Va anar cap a casa i tampoc veia res. A casa dels seus veïns res. En Pere seguia buscant.

Fins que va veure un senyor entrant en un bar. En Pere tot content va anar cap al bar, però només hi havia dues persones. Aquelles persones van entrar per una porta secreta. En Pere s'hi acostà i de sobte la porta es va obrir.

En Pere de seguida es va amagar i va veure sortir el seu pare. En Pere el va parar i li va preguntar que què feia allà. El pare li va contestar:

- "Fill, entra!"

El va acompanyar fins a una altra porta, la va obrir i va sentir...

- "FELICITATS!!!" En Pere no recordava que aquell dia era el seu aniversari.

PSEUDÒNIM: Helium-2
CURS: 5è d'E.P (2n Premi)
NOM: Joel González

Va dir a la seva mare que volia sopar i anar al llit. Estava cansat perquè a les 4 de la tarda havia jugat un partit i al matí havia fet una cursa. Tenia molta son i va marxar a dormir aviat. El dia següent es va llevar a les 9 perquè havia quedat d'hora amb els amics al parc. Ell va ser el primer en arribar i després en Joan.
Als cinc minuts van arribar la Paula i l'Enric, però venia plorant perquè marxava i no tornaria a veure els seus amics. Marxava perquè el pare havia trobat una feina a Washington. Després va arribar el Marc, el nen de la colla que sempre arribava tard. Ell també es va posar a plorar en saber-ho. El Marc va decidir anar cap a casa i va preguntar al seu pare com es podia solucionar allò i si ell podia ajudar d'alguna manera. Li van preguntar si podia trobar alguna feina per al pare del Pere i, així va ser. Al final no va haver de marxar i la colla va ser molt feliç.

PSEUDÒNIM: Azorina
CURS: 5è d'E.P (3r Premi)
NOM: Claudia Martín

Va anar a buscar el berenar i va dir:
- "Ostres, què tard!"
Desprès va anar al col·legi i quan va arribar va obrir la porta i van dir tots els de la classe...
- "Felicitats!", perquè era el seu aniversari i també era l'únic que marxaria a una altra escola. Es va posar a plorar perquè li feia molta alegria però també tristesa ja que era el darrer dia. Li van fer molts regals, com un quadre de tots els professors de l'escola, una samarreta on posava les signatures de tots els nens... Ell no ho podia creure que tothom fos allà. Els va convidar a tots i tots s'ho van passar molt bé. Li van fer una abraçada forta i tothom era molt feliç.

Hi ha un lloc on el cel i la terra es troben al mar.
Si mires cap a l'horitzó des de la platja, en un dia molt clar...

PSEUDÒNIM: Sinsajo
CURS: 6è d'E.P (1r Premi)
NOM: Laia Montilla

Pots arribar a veure com els peixos neden dins l'aigua. Quan era petita el meu pare, durant l'estiu, sempre em portava a la platja. Quan jo veia l'aigua i l'horitzó, la felicitat m'omplia el cos i se'm dibuixava un somriure a la cara. Per mi era un paisatge tan bonic!El meu pare m'agafava de la mà i els dos corríem per la sorra. Després ens banyàvem una estona, i si havia sort, el meu pare em comprava una bossa de patates al bar del costat i ens la menjàvem els dos asseguts a una tovallola. Quan era la una tornàvem a casa i mentres dinàvem anàvem parlant del paisatge tan bonic que havíem tingut sort de veure. Per mi, quan a l'estiu fèiem això, era la noieta més afortunada del món, perquè quan estava amb el meu pare en aquell meravellós lloc, tots els problemes desapareixien del meu cap. A vegades fins i tot, em relaxava tant que no m'importava quina hora era, o quants deures d'estiu em faltaven per fer. Aquella magnífica platja era i és el lloc del meu pare i el meu, és el nostre lloc especial. On la tranquil·litat regnava. On la bellesa ens inundava. Eren els millors moments de la meva vida. M'agradaria tornar a aquell temps. Tornar amb el meu pare. Tornar a veure l'horitzó.

PSEUDÒNIM: Constelació
CURS: 6è d'E.P (2n Premi)
NOM: Xàndria Morte

Veuràs la mar com sempre. Res estrany. Però si ens apropem encara més, podrem contemplar un punt on s'uneixen tota classe d'onades que s'empenten unes a les altres, provocant així una baralla interminable.
Diuen, que hi ha una llegenda que explica tot el que s'ha de saber per entendre com les onades es barallen a mort.
Un dia, el poderós Déu del mar Poseidó, va enterrar un tresor molt immens, si algú ho intentava trobar, moriria sense saber quina mena de tresor era.
Per què era tan valiós?.Això és un misteri tan gran que cap ésser viu, excepte Poseidó ho sap.Un vespre el jove Àmiris va decidir recórrer mars i oceans per trobar aquell gran tresor. Al cinquè dia de viatge va veure com l'oceà s'empassava la seva barca de pescador. Ell va lluitar fins no poder més.
El gran Déu es va enfadar tant amb el noi, que el va convertir en una part del mar. Com Àmiris havia promès aconseguir el tresor, va continuar lluitant.
Però, Poseidó va cumplir la seva promesa i Àmiris va morir sense saber res d'aquell tresor.

Bé, arribat l'hora de dir-ho. Ja que coneixeu la meva història, jo sóc l'Àmiris.
Com pot ser...

PSEUDÒNIM: Beth
CURS: 6è d'E.P (3r Premi)
NOM: Irene Pérez

Pots veure més enllà. Pots veure un món nou, al que només els elegits poden arribar. La Beth era una elegida. Ella va descobrir aquella enorme ciutat, que estava enfonsada al mar.
La Beth es va quedar embadalida contemplant la ciutat enfonsada. De sobte va sentir una estranya atracció per aquell lloc. Va tenir ganes de llançar-se a l'aigua i anar-se'n nedant cap allà. Per sort va resistir l'impuls i es va quedar quita, bocabadada.
Quan va tornar a casa seva va sentir que alguna cosa havia canviat. Per la nit va estar pensant en el que havia de fer. Per fi va prendre una decisió, pel matí agafaria la barca i aniria cap a l'estranya ciutat.
La Beth es va aixecar molt d'hora per poder navegar tranquil·la. Quan va arribar al mar no va veure on era la ciutat, però va tornar a sentir aquella atracció, i aleshores va saber el que havia de fer.
Va tornar a casa seva per posar-se el banyador, i quan va estar preparada es va llençar a aigua. Va estar nedant hores, quasi sense sortir a respirar, hipnotitzada per la idea de poder estar a aquell món. Quan ja estava al costat de la ciutat va tornar a la realitat, i al veure que estava molt a prop de la seva meta es va animar i per fi va arribar. La van rebre uns éssers semitransparents que la van conduir fins a un enorme palau. En aquell moment va ser quan es va adonar de que tothom allà estava com deprimit, sense ganes de viure. Els semitransparent que la van deixar a les portes del palau li van dir que l'Emperador l'esperava. Ella va entrar i va veure, assegut en un gran tro, a l'Emperador que era completament transparent. La Beth es va espantar i va fer un pas enrere però no se'n va anar. Aleshores l'Emperador va començar a parlar:
- Hola Beth, has vingut aquí per convertir-te en una de les nostres, per fer-te transparent i ser immortal. A partir d'ara viuràs amb nosaltres i com nosaltres.
La Beth va fer un crit i se'n va anar. No volia ser immortal ni tampoc ser com ells, ella només volia tornar amb els seus pares. I amb aquesta voluntat va tornar nedant a casa seva. Quan va arribar estava cansada i espantada, però també contenta i emocionada pel que havia viscut. En aquell moment va decidir que es faria escriptora per poder explicar a tothom històries com la que havia viscut.

Pares i mares

PSEUDÒNIM: Fam
NOM: Ana Méndez

1r Premi
Què us puc explicar...? que vaig sentir un munt de reaccions diferents. Per una banda em preguntava: Per què? Què he fet? Com ha pogut passar?, però de mica en mica i amb molta paciència, comprensió, carinyo, amor i molta incertesa vaig aprendre que la vida és molt maca i hem de lluitar per aconseguir ser el més feliços possible. Així que no vaig perdre el temps i vaig començar a passejar per aquest camí que ens té reservat la vida; a vegades ple de pedres i d'altres ple d'estels il·luminats.
Què demanaria...? un munt d'accions i reaccions a la mateixa vegada.
M'agradaria cridar fort i que tothom m'escoltés "hem de donar l'oportunitat a tots i cadascun de nosaltres". Ell és diferent, però tots ho som.
I si us poséssiu en el seu lloc? I si fem que aquest camí estigui ple d'estels i no de pedres?
Si ho féssiu sentiríeu un munt d'emocions difícils d'expressar ja que, això mateix per a ell és una pedra que va trepitjant.
Però gràcies a vosaltres ho aconseguirà. Ara mateix tinc una flor entre les meves mans i voldria demanar un desig per a cadascun dels 10 pètals que formen aquesta flor anomenada ESPERANÇA. Desitjo que tingui:
- Amistats, per compartir.
- Alegries, per a que sigui tot amb un somriure.
- Oportunitats, ja que tots tenim els mateixos drets.
- Comprensió, ja que sense ella no puc tirar endavant.
- Superació, necessitaré el doble o triple de temps però, arribaré a la meta.
- Respecte, si tu no et rius de mi, pots estar tranquil que jo tampoc ho faré.
- Sensibilitat, recorda que la ferida que tinc cada vegada es pot fer més profunda.
- Paciència, ja que sé que a vegades no és fàcil entendrem.
- Confiança, si tu creus en mi, no saps l'empenta tan forta que em dones.
- Amor, tinc molt per donar tant o més del que m'agradaria rebre sempre.
Recordeu que aquesta flor és molt i molt fràgil. Gràcies per tenir-la sempre en el meu jardí.

PSEUDÒNIM: Etna
NOM: Leila Paños

2n Premi

En este momento estás cómodamente sentada entre tus amigas, ajena a la curiosidad que has encendido en mi mirada. Llevo varios años criándote, acompañándote y viéndote crecer, por fuera y por dentro; y aún así, ahora que te observo desde hace un rato, ando buscando en mi mente una imagen previa en la que reconocerte, porque tu cuerpo y tu rostro se han transformado de manera espectacular. Y si me pongo a pensar, en realidad has estado cambiando siempre, de forma que ¿por qué me llama tanto la atención justamente ahora? La respuesta me abruma y maravilla al mismo tiempo: tu transformación externa resulta tan llamativa porque es reflejo de la que has experimentado internamente. Es posible que ni siquiera tú misma seas aún demasiado consciente de ello, pero yo estoy ya alerta y abierta para conocer a esa nueva tú cuya base tienes fraguada, sólida estructura sobre la que se desarrollarán y asentarán tus experiencias de un mundo adulto al que entras de la mano de la inexorable evolución de la naturaleza. A mí sigue pareciéndome magia, pero soy consciente de que crecer, vivir, es un proceso donde la constancia es imprescindible para lograr cualquier tipo de resultado.

PSEUDÒNIM: Lluna
NOM: Clara Borrós

3r Premi

Si busques al final del dia podràs observar totes les reaccions que has experimentat durant tot el dia i, et sorprendràs. Un munt de reaccions. Quines? Alegria, tristesa, ràbia, inquietud,... i així podríem seguir fins a omplir aquestes pàgines. Per mi totes les reaccions són químiques, que el nostre cos experimenta des de que ens llevem fins que ens anem a dormir.

Justament, la química, una de les meves assignatures preferides quan estudiava. Mai sabies per on aniria la reacció d'aquell experiment que estaves fent, i això era el que més m'impressionava. Com a la meva vida o la de tots nosaltres. Mai saps per on et portarà el camí que segueixes, ni amb la gent que comparteixes aquest camí, amb la família, els companys de feina,... Les reaccions són tot allò que em fan gaudir i a la vegada patir a la vida, però sense elles no seguiria endavant.

"El despertador sona. El meu fill ja s'ha despertat. Ve corrents al llit i el primer que veig quan obro el ulls. Estic cansada, tinc son! Però només sentir dir-me bon dia i besar-me la galta em fa llevar-me amb un somriure d'orella a orella. Anem a despertar la petita de casa que mandreja entre els llençols. A partir d'ara tot són presses: esmorzar, les motxilles,... i cap a l'escola, desitjant-nos un bon dia i gaudir i aprendre al màxim de cada instant.

Agafa el cotxe i cap a la feina. Ara em toca rebre un grup de nens i nenes que esperen que els atengui en cada moment, on tot de reaccions es barregen en l'ambient durant tot el matí. A mi em toca gestionar tot aquest munt de reaccions fent-los veure que totes són importants i que compartir-les ens ajuda a ser més grans i créixer com a persones.

Al migdia, un silenci planeja al meu voltant. Una altra reacció que tinc: em relaxo, em concentro... i m'ajuda a planificar la tarda amb tranquil·litat.

De lluny sento soroll; ja tornen a ser aquí, amb ganes d'acabar el dia. A l'hora de recollir, l'alegria i el soroll s'apodera de tothom. Toca marxar cap a casa.

En recollir els meus fills, la seva cara em delata com els hi ha anat el dia. Avui surten contents i un petó i una abraçada és el que rebo quan em veuen. Anem una estona al parc, on els nens i nenes es reuneixen per fer aquelles entremaliadures que no han pogut fer a l'escola, mentre els pares els vigilem intentant no perdre'ls de vista. Anem cap a casa i, només entrar per la porta ja comença l'estira i arronsa de cada dia, a l'hora que els cansament del dia s'apodera del meu cos.

És a la dutxa quan el meu fill em confessa com li ha anat el dia: amb qui s'ha barallat, si l'han castigat,... totes aquelles reaccions que ha patit a l'escola, esperant que el comprengui i l'ajudi a entendre tot allò que ha experimentat. En eixugar-lo, m'abrasa amb tendresa i em diu que m'estima. Em fonc als seus braços. Què petit que és però què gran que és el seu contacte amb el meu cos. La química traspassa els nostres cossos.

Toca sopar i a dormir. És el torn de la petita. Estirada al llit m'explica què ha après avui, il·luminant-se la seva cara i preguntant-me què vindrà demà, com si jo li pogués donar totes les respostes a les seves preguntes. Em fa un petó de dofí, un de lleó, un ... i després li retorno. Em diu bona nit mentre jo me l'escolto veient com cada dia aprèn coses noves i es fa gran.

Em quedo una estona asseguda al seu costat, mentre els seus cossos i les seves ments jeuen sobre el llit buscant la tranquil·litat, la relaxació... Hi ha silenci a l'habitació, però les seves veus ressonen pel meu cap. Tota l'energia ara descansa. És quan els observo i m'adono de la sort que tinc."

Durant to el dia estic envoltada de reaccions, que cada dia em recorden qui sóc i m'ajuden a decidir què fer amb la meva vida. A vegades volem "tapar" les reaccions que tenim. NO!! Deixeu-les fluir que la vida només es viu una vegada i nosaltres ens som els nostres propis amos.

Benvolguts:

Al setembre de 1975 comença la meva etapa professional a l'Escola Azorín. Quin gran interrogant!. Sabré tirar endavant?

Tots els anys dedicats a la docència han estat plens d'experiències: he ensenyat i he après.

Penso en la quantitat de vivències que he tingut la sort de compartir amb alumnes, pares, professors i companys no docents i puc assegurar que han satisfet i superat les previsions més optimistes.

En començar una feina tens la possibilitat de millorar en una etapa de la vida que, només a mesura que passen els anys, te n'adones si ha estat gratificant. No em puc queixar i es que els nens i nenes en edat de formació bàsica, els pares que viuen amb intensitat el dia a dia dels seus fills en aquesta etapa evolutiva, la secretària, les monitores, les cuineres, les senyores de la neteja, l'encarregat de manteniment que, en conjunt, cada dia assoleixen reptes que faciliten el funcionament de l'escola i els professors que organitzen i planifiquen la forma més adient per millorar pas a pas, han compartit amb un mateix il·lusions, projectes, ganes de superar-se, secrets...i, després d'un temps, notes l'agraïment mutu pel que has donat i rebut.

Així és la meva escola, un lloc on ens omplim d'experiències que ens fan ser millor. Espero, quan arribi el moment, compartir amb qualsevol de vosaltres aquesta sensació.

Han passat 39 anys i comença la meva etapa de jubilació. Quin altre gran interrogant!. Sabré tirar endavant?

És un tornar a començar, això vol dir que ganes, il·lusió, projectes, realitats, són el camí a seguir. Un camí que encara no té vivències, que encara no puc explicar. Dins d'uns anys us ho faré saber.

Ha estat un privilegi ser un de vosaltres.

Rebeu tot el meu carinyo i afecte.

Carlos

Decía W. Shakespeare que *"el pasado es un prólogo de..."* Otros lo denominan como lo que sucede tras dejar la actividad en la que venías desenvolviéndote. Yo a la etapa que inicio ahora, a mis 65 años, no sé cómo llamarla ya que todavía no la he vivido. Puede que cuando cambie de dimensión, valga el eufemismo, la podré definir. Lo que tengo claro es que mi intención no comulga con la dicha de pasar a pertenecer a la "clase pasiva".

El caso es que después de cuarenta y tantos años dedicados a la profesión de educador, llamarme "maestro" me impresiona; no creo que pueda dedicarme a ninguna otra actividad que no sea ésta. Y la verdad es que ¿para qué cambiar a estas alturas?

Decidí dedicarme a la enseñanza a la temprana edad de los doce años. La vida ha sido generosa conmigo y me ha permitido ver cumplida esta pasión hasta el presente. Digo esto porque no es educador, únicamente, quien posee un título enmarcado en el escritorio de su casa. Creo que enseñante es el que sabiendo algo intenta ayudar a que los demás lo aprendan. Y esto es una predisposición, una actitud ante nuestros semejantes. Todo lo contrario de aquellos que opinan que es mejor guardarse para sí lo aprendido, no vaya a ser que los otros acaben sabiendo más que ellos y les quiten el poder de su erudición, que no sapiencia, aprendida.

Cuando llegué al barrio de Santa Eulàlia, comenzado el curso 1979-80, el entonces Colegio Azorín ya existía. Era un barrio con carácter propio dentro de L'Hospitalet. Su población era de trabajadores y pequeños comerciantes. En los días de poco ruido era fácil escuchar, desde la escuela, el traqueteo del tren que pasaba por la Avenida del Carrilet y que dividía, incluso socialmente, al barrio. En la segunda semana de estar trabajando en la Escuela, me hizo gracia una película que proyectaban en el cine Victoria ubicado justamente en frente de nuestro Centro. Se trataba del filme "Aterriza como puedas," del director Jerry Zuquer. Una tarde, al finalizar la tarea, entré a verla.

La realidad es que desde el primer momento me sentí acogido como un *santielulaliense* más*;* lo que me facilitó una rápida identificación con la gente de nuestra ciudad. Hoy puedo asegurar que L'Hospitalet, Santa Eulalia, los siento un poco míos. Es el lugar en donde he desgranado el mayor número de días de estos sesenta y cinco años. Y cómo no querer a quien tanto me ha dado.

Las clases, de aquel entonces, estaban equipadas con una pizarra de tiza; bancos alargados en los que cabían ocho o diez alumnos; y ocupándolas, cuarenta y tantos adolescentes verdaderos motores de la ilusión pedagógica de cualquier profesional vocacional.

Al escribir estas líneas en nuestra revista no quiero caer en nostalgias improductivas. Me uno al pensamiento de Harold Macmillan cuando afirma que "*el pasado es un trampolín y no un sofá".*Por lo tanto, al echar la vista a estos más de cuarenta años pasados entre niños solo me surge una palabra: GRACIAS. Agradezco que mis alumnos me hayan enseñado, con sus preguntas, sus respuestas, sus proposiciones, sus creaciones, sus sonrisas y en definitiva con su cariño a luchar por ser maestro de escuela. Sin su inquietud constante me hubiera sido imposible impartir ni una sola clase. Agradezco a los padres de estos alumnos la confianza que han depositado en mí, pues han dejado, durante muchas horas, su bien más preciado al albur del buen hacer nuestro, tanto en aspecto físico como en el intelectual. Y cómo no dar las gracias a mis compañeros de profesión. Con ellos he tenido momentos de discusión, de duda, de búsqueda de soluciones ante las dificultades cotidianas, pero sobre todo de alegrías. Entre ellos he encontrado manos en los días nublados; se han sonreído conmigo cuando las cosas salían bien o cuando conseguíamos que un niño superara sus dificultades académicas, familiares o de cualquier otra especie. Realmente he tenido la suerte de convivir, en Azorín, con muchos maestros vocacionales.

Está claro que cuando pintas un cuadro o terminas un poema piensas que podría haber salido mejor. Algo así me sucede cuando echo la vista atrás y releo mi vida de pedagogo. Estoy seguro que, con lo que he ido aprendiendo, aplicaría algún que otro matiz nuevo a algunas circunstancias. Pero bueno, eso lo dejaremos para el próximo poema que componga. Lo dijo un día Séneca: "*Mejor es dedicarse a lo venidero que disputar sobre el pasado".*De cualquiera de las maneras he llegado, finalmente, a una conclusión: "Querer a mis alumnos" ha sido el principio pedagógico que más me ha ayudado en mi camino de enseñante. Y creo que ellos lo han captado y me han correspondido.

Durante este periodo me ha tocado lidiar, en diversas ocasiones, con gerifaltes estatales y autonómicos. Nada positivo he aprendido de ellos. Han sido mis alumnos y mi escuela y mi familia la verdadera fuente en donde he bebido los principios que dan paz al quehacer diario.

Así pues, Hospitalet, Sta. Eulalia, compañeros, alumnos y padres aprovecho las páginas de Albor para deciros ¡hasta luego! O hasta cuando queráis.

Recibid un abrazo.

Venerando Murciano León

ESCOLA

escola azorín s.c.c.l.

AZORIN S.C.C.L.

C./Anselm Clavé 6-8 08902 L'HOSPITALET Tel: 933319997
Fax:933320546
e-mail: info@escolaazorin.comwww.escolaazorin.com
CENTRE CONCERTAT PER LA GENERALITAT DE CATALUNYA